

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **JUDr. A. K.**, zast. advokátem JUDr. Antonínem Křížkem LL.A. se sídlem Centrální 376, Zvole, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Na Perštýně 6, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2018, č. j. 14 Ad 13/2017 - 50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se kasační stížností ze dne 27. 7. 2018 domáhal zrušení shora označeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Odboru zdravotní péče, oddělení kontroly a revize zdravotní péče pobočky žalované pro hl. město Prahu a Středočeský kraj ze dne 5. 9. 2017, č. j. VZP-17-02986408-A435 ve věci nevyhovění žádosti o úhradu léku Opdivo z veřejného zdravotního pojištění.

[2] Dne 25. 3. 2019 obdržel Nejvyšší správní soud oznámení zástupce, že žalobce dne 23. 3. 2019 zemřel.

[3] Kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení; srov. § 103 a § 104 občanského soudního řádu). Postup soudu v případě, kdy fyzická nebo právnická osoba ztratí v průběhu řízení způsobilost být jeho účastníkem, je obecně popsán v § 107 o. s. ř., resp. v § 46 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).

[4] Jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Tato situace nastala i v nyní projednávané věci.

[5] Povahou věci se z hlediska ustanovení § 107 odst. 1 o. s. ř. rozumí hmotněprávní povaha předmětu řízení a spočívá v posouzení, zda práva a povinnosti, o něž v řízení jde, přešla (mohla přejít) podle hmotného práva ze zaniklého účastníka na někoho jiného. Povaha věci brání v pokračování řízení zejména tam, kde práva a povinnosti, o něž v řízení jde, jsou vázány

podle hmotného práva na osobu účastníka řízení a nepřecházejí na právní nástupce. Jedná se o tzv. osobnostní práva. Pro úvahu soudu o tom, zda v případě zániku účastníka řízení v průběhu soudního řízení má či nemá být v řízení pokračováno, je rozhodující, zda zánikem účastníka dochází k zániku uplatněného nároku, nebo tento nárok přechází na právní nástupce; samotná existence právního nástupce zaniklého účastníka není pro takovou úvahu významná (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2011, sp. zn. 22 Cdo 5308/2009, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2011, sp. zn. 23 Cdo 3109/2011, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 12. 2003, sp. zn. 22 Cdo 946/2003, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 3. 2008, sp. zn. 30 Cdo 5171/2007).

[6] Předmětem přezkumu Městského soudu v Praze i kasačního soudu bylo rozhodnutí ve věci výjimečné úhrady zdravotní služby podle § 16 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, dle kterého příslušná zdravotní pojišťovna hradí ve výjimečných případech zdravotní služby jinak zdravotní pojišťovnou nehrazené, je-li poskytnutí takových zdravotních služeb jedinou možností z hlediska zdravotního stavu pojištěnce.

[7] Je zřejmé, že v případě, kdy pojištěnec předem žádá, aby mu byla umožněna, respektive uhrazena zdravotní služba, která běžně hrazena není, týkají se související práva a povinnosti výlučně jeho osoby. Jde totiž v podstatě o to, zda bude pojištěnci určitá zdravotní služba poskytnuta, či nikoli (viz rozsudek NSS č. j. 9 Ads 276/2017 – 32, ze dne 21. 2. 2019).

[8] Právo na úhradu léčivého přípravku podle § 16 zákona o veřejném zdravotním pojištění se váže výlučně k osobě pojištěnce, tedy žalobce. Takovéto osobnostní právo nelze převést na jinou osobu.

[9] Nejvyšší správní soud konstatuje, že povaha věci neumožňovala v řízení pokračovat, jelikož se jednalo o práva a povinnosti, které jsou podle hmotného práva vázány pouze na osobu zemřelého žalobce a na právní nástupce nepřecházejí. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout neboť v řízení nebylo možno pokračovat pro nesplnění jedné z podmínek řízení, a tuto vadu nelze odstranit.

[10] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu